

XXI.

Betænkning

over

Udkastet til en Finantslov for Aaret
1852—53.

Iste Afsnit.

Da Udvalgets Behandling af enkelte Dele af dette Lovudkast, navnlig den Del, som angaaer Krigsministeriet, ikke har kunnet bringes til Afslutning saa hurtigt, som man havde ønsket, har man anseet det for hensigtsmæssigt at dele Betænkningen i 2 Dele, af hvilke herved fremlægges den første, som omfatter hele Udgiftsviden med Undtagelse af Krigsministeriet.

Cap. II.

Bed §§ 13—16 har Udvalget Intet at erindre.

§ 17. Udenrigsministeriet.

1. (B. a.) Da den hidtilværende Gesandt i Storbritannien, hvem et personligt Tillæg til Taffelpengene af 1500 Rbd. var bevilget (Finantslov 1850—51 Udgiftsbilag IV) er afgaaet ved Døden, vil dette Tillæg nu bortfalde.

2. (B. b.) Til den til „andre Udgifter“ ved de kongelige Gesandtskaber i Udlandet opførte Sum 40,800 Rbd. er ligesom i indværende Aar forlangt et extraordinairt Tilskud af 19,150 Rbd. Udvalget antager imidlertid ikke, at et saa betydeligt Tilskud under de nuværende fredelige Forhold kan være nødvendigt, og foreslaaer derfor, at samme nedsættes til 9,150 Rbd.

§ 18. Indenrigsministeriet.

1. (A. a. I.) Under Gager og Lønninger findes iaar opførte 4 Departementsdirecteurer med 10,400 Rbd., da Ministeriet har anseet Besættelsen af den 4de Departementsdirecteurs Post, der ved de 2 sidste Finantslove var holdt aaben, for nu at være nødvendig. Efter Frem-

læggelsen af Finantslovsforslaget er imidlertid en af de andre Departementsdirecteurer afgaaet ved Døden, og der synes saaledes nu at være den gunstigste Leilighed til at realisere de Anskuelser, som blev fremsatte i Finantsudvalgets Betænkning til Finantsloven for 1850—1851, og stadfæstede ved Thingets Beslutning: at Departementsdirecteurernes Antal ved Vacance nedsættes til 3. Udvalget indstiller derfor, at de forlangte 2,400 Rbd. ikke bevilges. Derimod maa det erkendes, at det, naar den ene Departementschefspost inddrages, kan være nødvendigt at give Chefen for det islandske Expeditionscomptoir en Forøgelse af Ansvar og Arbejde, og at dermed da ogsaa bør følge et Gagetillæg, som passende synes at kunne ansættes til 400 Rbd., ligesom det ogsaa maa indrømmes, at muligvis Ansættelsen af en Assistent ved samme Contoir kan være nødvendig, hvortil ligeledes vil udfordres 400 Rbd. Paa det samme Sted i Udvalgets Betænkning til Finantsloven for 1850—1851 fremsattes ogsaa den Anskuelse, at der i selve Ministeriet burde findes et sagkyndigt Element med Hensyn til de mange vigtige Anliggender af technisk Besskaffenhed, som henhøre under Ministeriet, hvorved muligvis de under Ministeriet staaende særegne Directeurer vilde blive overflødige. Denne Anskuelse har endnu ikke kunnet udføres, men der bliver Spørgsmaal om, at holde Muligheden af dens Udførelse aaben i Fremtiden, idet Ministeriet

2. (A. g.) har foreslaaet atter at besætte Fabrikdirecteursposten og at tillægge Embedet en fast Gage af 1,600 Rbd. og 50 Rbd. til Contoirhold. Det er imidlertid almindelig anerkendt, at Fabrikdirecteurs Forretninger hidtil ikke have været af et saadant Omfang, at de kunde optage en Embedsmands fulde Tid, og da Udvalget ikke sjonner, at der er fremført Grunde, som kunde svække Tilliden til den af det første Finantsudvalg fremsatte Anskuelse, indstilles, at der indtil videre kun bevilges et Honorar af 600 Rbd. til den Mand, hvem det maatte blive overdraget, midlertidig at bestyre Fabrikdirecteurs Forretninger, for saa vidt dertil ikke kan benyttes en Mand, der opbærer højere Bartpenge. Hans Contoirud-